

Przymierze w WŻCh Chicago

1. Przymierze podejmowane w WŻCh jest zakorzenione w trwałym Przymierzu Boga z Jego ludem i stanowi odpowiedź udzielaną Bogu wobec wspólnoty będącej częścią Kościoła powszechnego.
2. Członek WŻCh zobowiązuje się do rozwijania, z pomocą Wspólnoty, stylu życia i misji WŻCh, do bycia dyspozycyjnym wobec jej wezwań oraz do podejmowania apostołstwa rozpoznanego we Wspólnocie.
3. Formacja we Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego jest drogą ludzi świeckich do rozeznania powołania do życia i służby Bogu w Kościele katolickim w duchu ignacjańskim. Praktykowanie i wprowadzenie w życie owoców kolejnych tygodni Ćwiczeń duchowych, codzienna praktyka ignacjańskiego rachunku sumienia, regularna modlitwa słowem Bożym, życie wspólnotowe oraz zaangażowania apostołskie, wszystkie te czynniki prowadzą do poznania siebie, a w efekcie do poznania woli Boga w odniesieniu do mnie. Taka właśnie droga rozeznawania swojego miejsca życia oraz pracy w Kościele jest równoznaczna z rozeznawaniem swojego szczególnego powołania jako osoby świeckiej. Przypieczętowaniem i zewnętrznym znakiem rozeznawanego, lub rozeznanego powołania do życia i pracy w kościele poprzez Wspólnotę Życia Chrześcijańskiego jest zawarcie Przymierza czasowego, lub stałego.

Przygotowanie i podjęcie Przymierza czasowego

1. Kwestie związane z prowadzeniem kandydatów do WŻCh do podjęcia Przymierza są zawarte w Zasadach Ogólnych (ZO 10, 11, 12) i Normach Ogólnych (NO 2, 3 i 4) Światowej Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego.
2. Przyjmując do swego grona nowe osoby, wspólnota zobowiązana jest wprowadzić je w styl życia i apostołstwa WŻCh oraz pomóc im rozeznąć, czy jest to ich powołaniem w Kościele.
3. Przymierze Czasowe we Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego mogą zawrzeć jej członkowie, którzy przynależą do WŻCh przez okres czasu nie krótszy niż rok, odprawili Fundament i Pierwszy Tydzień Ćwiczeń Duchowych, którzy czują, że duchowość ignacjańska staje się ich stylem życia i powołaniem, oraz którzy aktywnie posługują na rzecz dzieł apostołskich WŻCh. Przymierze czasowe zawiera się na czas rozeznawania swojego powołania, lub też na czas pobytu osoby we Wspólnocie.

4. Podjęcie Przymierza czasowego jest rozeznawane we wspólnocie przy udziale Asystenta i Animatora. Dobrym czasem na rozeznanie i podjęcie decyzji o gotowości do podjęcia Przymierza jest czas na spotkaniu rewizyjnym w grupach na zakończenia roku formacyjnego. Osoba, która ma takie pragnienie powinna rozeznąć go z kierownikiem duchowym lub Asystentem.
Asystent lub Animator Lokalny powinien potwierdzić gotowość kandydata do przyjęcia Przymierza i ogłosić to publicznie do wiedzy pozostałych członków WŻCh.
5. Przymierze czasowe powinno być przedmiotem regularnej (raz do roku) rewizji na forum wspólnoty podstawowej. Odnowienie Przymierza czasowego w obecności wspólnoty powinno następować nie rzadziej niż co dwa lata.
6. Podjęcie Przymierza czasowego oznacza zobowiązanie się do życia zgodnego z Zasadami Ogólnymi WŻCh. Osoby trwające w Przymierzu pogłębiają doświadczenie Boga przez Ćwiczenia Duchowe św. Ignacego i poznają WŻCh jako drogę służby w Kościele. Jeśli utwierdzą się w powołaniu do WŻCh, mogą rozpocząć przygotowania do podjęcia Przymierza stałego.

Przymierze stałe i jego warunki

1. Przymierze stałe składają ci członkowie WŻCh, którzy rozeznali już swoje powołanie do życia i pracy we Wspólnocie, a poprzez Wspólnotę, w kościele katolickim. Osoba podejmująca ten rodzaj zobowiązania wewnętrznie wie, że jest to droga życia i pracy na resztę życia.
2. Warunki podjęcia Przymierza stałego: odprawienie pełnych Ćwiczeń Duchowych (4 tygodnie) w dowolnej formie: w ciągu życia lub w odosobnieniu, rozłożonych na kilka lat albo 30-dniowych oraz stałe kierownictwo duchowe, styl życia w duchu ignacjańskim, zaangażowanie w życie wspólnotowe, oraz zaangażowanie w konkretne dzieło apostolskie.
3. Podjęcie Przymierza stałego wymaga rozeznania we wspólnocie i akceptacji przez Asystenta i władzę wspólnoty lokalnej.

Inne uwagi dotyczące Przymierza

1. Osoby podejmujące Przymierze, zarówno czasowe, jaki i stałe, stają się świadkami wiary na zewnątrz, ale jeszcze bardziej, mają stawać się umocnieniem dla swojej wspólnoty. Zobowiązują się jednocześnie do ciągłej pracy nad sobą, do wykorzeniania z siebie, tego co jest złe. Zobowiązują się do

życia i formacji w duchu ignacjańskim poprzez: coroczne odprawianie Ćwiczeń duchowych, codzienny ignacjański rachunek sumienia, modlitwę słowem Bożym, uczenie się rozeznawania duchowego, kierownictwo duchowe oraz dalsze formowanie siebie w swojej wspólnotie. Wszystkie te części kształtowania siebie mają prowadzić do wydania owocu w postaci zaangażowania w dzieło apostolskie WŻCh.

2. Osoba podejmująca Przymierze powinna mieć plan na pracę, który powinien być przedyskutowany z animatorem grupy, oraz z kierownikiem duchowym. Plan ten powinien zawierać cele i zadania na najbliższy czas trwania Przymierza, pamiętając o celu, dla którego jesteśmy stworzeni - **(aby Boga, Pana naszego, chwalić, czcić i Jemu służyć, a przez to zbawić duszę swoją)** oraz o głównym celu wskazywanym przez WŻCh - **(aby bardziej naśladować Jezusa Chrystusa i współpracować z Nim w budowaniu Królestwa Bożego)**. Plan taki nie może stać w konflikcie z życiem małżeńskim, rodzinnym, czy zawodowym. Życie i praca w WŻCh nie może być również ze szkodą dla zdrowia, dlatego też każde zaangażowanie apostolskie powinno być poddawane ciągłemu rozeznawaniu i regularnej rewizji.
3. Podjęcie Przymierza ma charakter uroczysty i publiczny. Znaczy to, że formuła Przymierza wypowiedzana jest podczas uroczystej Mszy świętej wspólnotowej, raz w roku, na rozpoczęcie roku formacyjnego.
Przymierze odbywa się podczas komunii świętej kiedy to kapłan unosi Pana Jezusa do góry. Jeżeli jest mała liczba kandydatów, wtedy każda osoba składa Przymierze indywidualnie. Jeżeli jest duża grupa, wtedy odbywa się przyrzeczenie grupowe.
W tym samym czasie osoby, osoby, które złożyły już swoje czasowe Przymierze w przeszłości, mają możliwość odnowienia swojego Przymierza.
Wszyscy inni członkowie wspólnoty zaproszeni są, aby być świadkami tego wydarzenia.
4. Przymierze składa się na ręce prezydenta Wspólnoty Krajowej (CLC USA), lub też osoby przez niego delegowanej. Częścią formalną jest podpisanie wypowiedzianej przez siebie formuły Przymierza w trzech kopiach. Jedna kopia zostaje wysłana do władz krajowych (CLC USA), druga kopia zostaje we

wspólnocie lokalnej (w Księdze Dokumentów), a trzecia zostaje przekazana osobie, która Przymierze zawarła.

5. Każda osoba podejmująca pierwszy raz Przymierze czasowe lub stałe otrzymuje upominek na pamiątkę tego wydarzenia. Zalecane jest zrobienie pamiątkowego zdjęcia osobom, które złożyły przymierze.
6. Moment, w którym członkowie wspólnoty decydują się na zawarcie Przymierza jest znaczący dla całej grupy. W tej chwili kończy się etap bycia pre-wspólnotą, a zaczyna się czas stawania się prawdziwą Wspólnotą Życia Chrześcijańskiego, którą opisuje Charyzmat WŻCh.

Tekst Przymierza

W odpowiedzi na dar miłości Boga do mnie pragnę coraz bardziej kochać i naśladować Jezusa Chrystusa oraz uczestniczyć w Jego misji. Podejmuję Przymierze czasowe (stałe) z Bogiem obecnym i działającym we Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego, rozumiejąc je tak, jak jest to opisane w „Zasadach Ogólnych” WŻCh. Zobowiązuję się, z pomocą Wspólnoty, do realizacji stylu życia i apostołowania, jaki proponuje Wspólnota Życia Chrześcijańskiego, czerpiąc z osobistego doświadczenia „Ćwiczeń Duchowych” św. Ignacego. Świadomy(a) swoich słabości i ograniczeń proszę Boga w Trójcy Jedynej, aby dopomógł mi dochować wierności Przymierzowi. Proszę też Maryję, szczególną Opiekunkę naszej Wspólnoty, o wstawiennictwo w jego realizacji. Amen.

Można też przygotować własny tekst Przymierza, w którym niezbędne są następujące zdania:

Podejmuję Przymierze czasowe (stałe) z Bogiem obecnym i działającym we Wspólnocie Życia Chrześcijańskiego, rozumiejąc je tak, jak jest to opisane w „Zasadach Ogólnych” WŻCh. Zobowiązuję się, z pomocą Wspólnoty, do realizacji stylu życia i apostołowania, jaki proponuje Wspólnota Życia Chrześcijańskiego.